

עמ"ת 31232/10/21 - אודי לוי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 31232-10-21 לוי(עצור/אסיר בפיקוח) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: פמ"ח 3260/21

כבוד השופט ניצן סילמן	בפני
אודי לוי (עצור/אסיר בפיקוח)	עורר
	נגד
מדינת ישראל	משיבה
	החלטה

ערר על החלטת בית משפט השלום בחיפה (כב' השופטת ג'אדה בסול) בתיק מ"ת 20122-08-21 מיום 11.10.21.

בקליפת האגוז- מדובר בעורר כנגדו הוגש כתב אישום על עבירות של גידול סמים. כתב האישום הוגש יחד עם נאשם נוסף שעניינו דומה. עוד בשלב מעצר הימים, קבע כב' השופט פורת, כי בנסיבות העניין ניתן לשקול בחיוב מעצר באיזוק, חלף מעצר ממשי ותוך זמן קצר הומר מעצרו של שני הנאשמים למעצר באיזוק.

הנאשם הנוסף הודה בעובדות כתב האישום וביום 19.9.21, הורה בית משפט קמא על שחרורו של הנאשם הנוסף בערובה, תוך מתן אפשרות לאותו נאשם לצאת לעבודה.

בעקבות דברים אלו, ביום 10.10.21 פנה העורר כאן להחיל תנאים דומים גם ביחס אליו. ביום 11.10.21 ניתנה החלטה הדוחה את בקשת העורר, היא ההחלטה נשוא הערר.

המקרה רחוק מלהיות פשוט. ככלל, אובדן חזקת החפות מביא להחמרת תנאים ולא להקלתם. לא אחת הרשעה בדיון מהווה שינוי נקודת האיזון, אך לאו דווקא לטובת נאשם. השווה לעניין זה למשל בש"פ 4693/21.

אין ספק, שהזמן שחלף ביחס לנאשם דנו, העורר, אינו רב, אך כאמור הדברים יפים שבעתיים גם כלפי הנאשם הנוסף ועל כן התנהלות המאשימה וההחלטה בעניין הנאשם הנוסף, מעוררים קושי.

גם העובדה שביחס לעורר כאן מדובר במי שעושה שימוש בקנאביס באופן קבוע, אף היא אינה בגדר שינוי ביחס לנאשם הנוסף, לאור הודעות ועמדות הנאשם הנוסף כפי שמצאו ביטוי בתיק החקירה.

לאחר בחינת הדברים, מוצא אני כי ישנם כמה הבדלים, שיש בהם להשפיע.

ראשית, העובדה שלחובת העורר כאן עבר פלילי. אומנם רובו רחוק בזמן ומתחום הרכוש. עם זאת, קיימת הרשעה קרובה יחסית בגין החזקת סם. העובדה שהרשעה לא הרתיעה, מקשה על מתן אמון. העדר הרתעה מהרשעה הנו פרמטר שלא קיים ביחס לנאשם הנוסף.

שנית, בית המשפט קמא התרשם מהנאשם הנוסף, באמצעות מפקחיו וצדדי ג' נוספים, וראה לציין התרשמותו לפיה **"נתוני האישיים גבוהים"**. אין התרשמות דומה ביחס לעורר דנן.

שלישית, הפסיקה סברה, שנאשמים המצויים בפרק הזמן שבין הכרעת דין לגזר דין, לא אחת יזהרו והדבר הביא גם לשקול מתן היתר יציאה לעבודה, אם כי כאמור לעיל, קיימת גם גישה אחרת. השווה לעניין זה בש"פ 3047/21 **דבוש נ' מ"י**.

עם זאת, חרף האמור לעיל, גם כאשר קיימות נקודות הבדל בין הנאשמים, האיזון אינו יכול להיות בבחינת נאשם אחד במזרח והאחר במערב.

דומני כי הקלת תנאי העורר כאן מתבקשת, ולו בשל תנאי האחר. גם מקום בו לא קיים שוויון מוחלט בין נאשמים, עדיין תנאי האחד משפיעים על האחר וראה לעניין זה בש"פ 817/19 **טום אביב בן דהן נ' מ"י**.

בנסיבות אלה, אני מורה כי החלון אשר נפתח לעורר יורחב ויחול בין השעות 13:00-18:00. ההרחבה תחול החל מיום 22/10.

ככל שיוזמן ויתקבל תסקיר בעניין העורר, או תחול התקדמות בתיק העיקרי, יהיה מקום לשקול התנאים מחדש.

ב"כ העורר יודיע לאיזוק.

ניתנה היום, י"ג חשוון תשפ"ב, 19 אוקטובר 2021, בהעדר הצדדים.